

**XXV Vispārējo latviešu Dziesmu un XV Deju svētku
Noslēguma koncerta koncepcija „Līgo – lai top!”**
(idejas autore Aira Birziņa, scenārija autore – Nora Ikstena)

Līgo - latviešu tautas identitātes, kultūras un tapšanas vēsturē un tradīcijā ir viens no nozīmīgajiem dzīvajiem simboliem. **Līgo** apvieno sevī filozofiju un svētkus, dabas un cilvēka dzīves ritu, mītisko tautas pirmsākumu un sakrālās domas dzimšanu.

Līgo ir pārtapšanas, garīgas un fiziskas attīrīšanās, auglības un pats galvenais-gaismas (sauļes) pavadīšanas un sagaidīšanas rituāls. Apliecinājums, ka, sekojot dabas Saulgriežu ritam, šāda atdzimšana ir iespējama ne vien katra konkrēta cilvēka, bet veselas tautas dzīvē.

Latviešiem šāda atdzimšana nepieciešama vairāk kā jēkad tautas pastāvēšanās vēsturē. Dziesmu Svētku unikālais daudz balsīgais koris ir reta iespēja simtiem dziedātājiem pašiem un tūkstošiem klausītājiem dziesmotā Līgo rituālā piedzīvot simbolisku augšāmcēlšanos, kas dotu savu artavu vispārējā, grūtajā tautas garīgās atdzimšanas procesā.

Ne velti tieši **Līgo (Lihgo!)** ieausts dziesmu svētku karogā 1873. gadā.

Koncepcija iecerēta trīs daļās:

I Līgo. Dabas rīts - Gatavošanās Līgo naktij. Dabas maģiskais un dziedinošais spēks. Jāņu zāles (vainagi, pušķi, vijas, slotiņas). Latviešu baltā maģija. Īsākās gaismas nakts izdziedāšana, pamazām pavadot gaismu (sauļi).

II Līgo. Jāņu vakars. Svētku svinēšana - Svētku tradīcija. Pušķošana, aplīgošana, mielasts, cerēšanās, meklēšanās, ugunskuru, lāpu degšana, degšana un lekšana pār ugunskuriem, uguns bluķa ripināšana, saulītes pavadīšana.

III Saules (gaismas) sagaidīšana - Simboliski trešajā daļā noslēdzas pirmradīšanas akts, kura laikā no haosa veidojies kosmos, no tumsas tapusi gaisma. Sasauca ar Gaismas pili- *Gaismu sauca, gaisma ausa.*